

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2019 r. — UI/Komisja**(Sprawa T-362/19)**

(2019/C 305/66)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* UI (przedstawiciele: adwokat J. Diaz Cordova)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Administrowania i Wypłacania Należności Indywidualnych Komisji Europejskiej z dnia 27 sierpnia 2018 r. odmawiającej przyznania skarżącemu dodatku zagranicznego.
- orzeczenie o kosztach według norm przepisanych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżący twierdzi, w związku z pkt 48 wyroku z dnia 14 grudnia 1995 r., Diamantaras/Komisja (T-72/94, EU:T:1995:212) oraz z pkt 57 wyroku z dnia 9 marca 2010 r., Tzvetanova/Komisja (F-33/09, EU:F:2010:18), że nie miał zwykłego miejsca pracy/miejsca pobytu w Belgii przez cały odnośny okres. W związku z tym jest uprawniony do otrzymania dodatku zagranicznego w pełnej wysokości.
2. Zarzut drugi, w ramach którego skarżący twierdzi, w związku postanowieniem z dnia 26 września 2007 r., Salvador Roldán przeciwko Komisji (F-129/06, EU:F:2007:166), że zarejestrowanie spółki lub zakup nieruchomości w danym państwie wystarczająco świadczy o posiadaniu trwałych związków z tym państwem (w niniejszej sprawie z Rumunią). Ponieważ tak jest w jego wypadku, skarżący jest uprawniony do otrzymania dodatku zagranicznego w pełnej wysokości.
3. Zarzut trzeci, w ramach którego skarżący twierdzi, w związku z ww. wyrokiem z dnia 9 marca 2010 r., Tzvetanova/Komisja (F-33/09, EU:F:2010:18), że informacje pochodzące od belgijskiego urzędu gminy, na których oparła się strona pozwana w swojej odpowiedzi, mają charakter czysto formalny i nie mogą stanowić podstawy ustalenia zwykłego miejsca pobytu danej osoby. W związku z tym skarżący jest uprawniony do otrzymania dodatku zagranicznego w pełnej wysokości.
4. Zarzut czwarty, w ramach którego skarżący twierdzi, w związku z pkt 32 i 33 wyroku z dnia 24 kwietnia 2001 r., Miranda/Komisja (T-37/99, EU:T:2001:122), w związku z orzecznictwem dotyczącym sprawy Del Vaglio (która zakończyła się wydaniem postanowienia z dnia 12 października 2004 r., Del Vaglio/Komisja (C-352/03 P, niepublikowanego, EU:C:2004:613) oraz w związku z wyrokiem z dnia 15 marca 2011 r., Gaëtan Barthélémy Maxence Mioni/Komisja (F-28/10, EU:F:2011:23), że nie zamierzał uczynić Belgii swoim trwałym centrum interesów życiowych, przesądzającym o jego zwykłym pobycie, czego dowodem jest złożenie przez niego w odnośnym okresie zgłoszenia Limosa. W związku z tym skarżący jest uprawniony do otrzymania dodatku zagranicznego w pełnej wysokości. Skarżący zwraca uwagę na okoliczność, że strona pozwana w swojej odpowiedzi błędnie skupiła się tylko na jego fizycznej obecności w Belgii.